

Weerzien in

BABET
2
BABET

Parijs

Henriët Spronk

Henriët Spronk

KokBoekencentrum Uitgevers - Utrecht

Vormgeving omslag: Villa Grafica
Illustratie omslag: Anne Vosselman
Lay-out binnenwerk: Gewoon Geertje

ISBN 978 90 266 2774 3
ISBN 978 90 266 2775 0 (e-book)
NUR 284
www.kokboekencentrum.nl

© 2024 KokBoekencentrum Uitgevers, Utrecht

Alle rechten voorbehouden

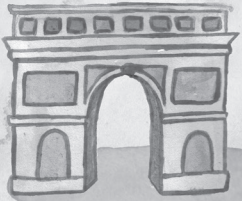
KokBoekencentrum Uitgevers vindt het belangrijk om op milieuvriendelijke en verantwoorde wijze met natuurlijke bronnen om te gaan. Bij de productie van het papieren boek van deze titel is daarom gebruikgemaakt van papier waarvan het zeker is dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid.

'I love Paris
Why, oh, why do I love Paris?
Because my love is near'

Ella Fitzgerald – I Love Paris

Paris je t'aime!

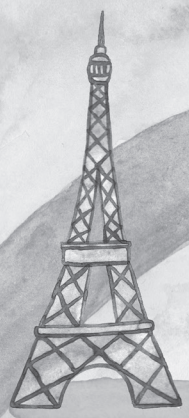
L'Arc de Triomphe

le mur
des
je t'aime

faire du shopping

La Tour Eiffel

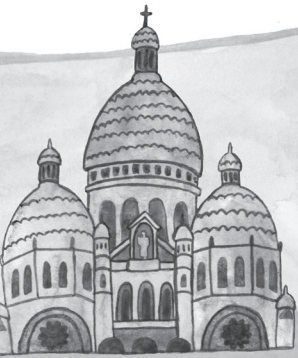

picnick aan
de Seine

veel Sephora's
hier!

Le Sacré-Cœur

Gare du Nord

shopping

Veggie Town

Notre-Dame

les Philosophes

hier woon ik

hier werk ik

le Jardin du Luxembourg

1. Het gesprek

‘Babet, kun je in de pauze even naar mijn kantoor komen?’

Meneer Zwart, mijn docent Frans, staat voor mijn tafeltje.

Ik klap het collegeblok dicht. ‘Eh, ja, is goed.’

Hij knikt. ‘Mooi, dan zie ik je daar om half één.’

Ik loop de collegezaal uit. Wat zou hij met mij willen bespreken?

Ik heb geen onvoldoendes gehaald en geen enkele les gemist.

Vindt hij misschien dat de vertaalopleiding te zwaar is voor mij?

Allerlei vragen tolleren door mijn hoofd.

‘Hé, Babet!’

Ik schrik op uit mijn gedachten. Mijn studiegenootje en *roomy*

Katja staat voor mijn neus.

Ze zwaait met een hand voor mijn ogen. ‘Zo hé, waar zit jij met je hoofd?’

‘O, heel ergens anders,’ antwoord ik. ‘Wat is er?’

‘Nou, ik wilde gewoon even vragen of je zin hebt om straks samen te lunchen.’

‘Tuurlijk wil ik dat, maar ik moet eerst naar meneer Zwart.’

Katja fronst haar wenkbrauwen.

Ja, hij vroeg of ik in de pauze naar zijn kantoor wilde komen, leg ik uit.

‘O, waarom?’

‘Geen flauw idee.’

‘Hm, vreemd.’

Ik knik. Haar reactie maakt mijn gevoel er niet beter op.

‘Nou, tot zo dan, doe!’

Ja, doe.’ Mijn hoofd is alweer bezig met het bedenken van een nieuw rampscenario voor het gesprek van zo meteen.

Ik klop aan. Meneer Zwart doet open.

‘Dag Babet, fijn dat je even kon komen.’ Hij sluit de deur achter me. ‘Ga zitten.’

Ik neem plaats op de stoel tegenover hem.

‘Je zult je wel afvragen waarom je hier bent,’ zegt hij met een glimlach.

‘Ja, nou, eigenlijk wel,’ antwoord ik.

‘Maak je geen zorgen, hoor. Ik wil je alleen iets vragen.’

Ik haal opgelucht adem. ‘Ik dacht echt even dat u ging zeggen dat ik beter kan stoppen met de opleiding.’

‘Ben je gek, zeg! Je doet het hartstikke goed. Alle docenten zijn erg tevreden over je. Je bent degene met het laagste instapniveau en toch haal je de hoogste cijfers. Dat is wel een complimentje waard.’

Ik voel mijn wangen gloeien. ‘Dat is superfijn om te horen.’

‘Maar goed, daar heb ik je niet voor laten komen. Zoals ik al zei, wil ik je iets vragen.’

Ik kijk hem verwachtingsvol aan.

Hij gaat verder. ‘Een Franse organisatie waarmee we goede contacten hebben, heeft gevraagd of wij een stagiaire beschikbaar kunnen stellen.’

Ik kijk hem nog steeds zwijgend aan.

‘En toen dachten we meteen aan jou.’

Dan voel ik mijn mond openvallen. ‘Aan mij? Maar ik ben eerstejaars!’

‘We kijken naar werkervaring, niet naar het studiejaar.’

‘Oké, maar waar is het dan?’

Er verschijnt een twinkeling in zijn ogen. ‘Parijs.’

‘Parijs!?’ Ik schrik van mijn eigen reactie.

Dat is mijn droomstad, maar de reden daarvan gaat hem niets aan.
'Dat heb je goed gehoord.'

Ik voel dat ik naar meneer Zwart staar. 'Hoelang?'

Hij glimlacht. 'Het hele derde trimester.'

'Maar, hoe dan?'

'Gewoon, je pakt de trein en je reist naar Parijs.'

Ik frons mijn wenkbrauwen. 'Maar dan mis ik toch alle lessen? En dus ook de studiepunten?'

'Voor de lessen krijg je vrijstelling. De benodigde studiepunten behaal je met de praktijkstage,' legt meneer Zwart uit.

'Maar waarom ik?'

'In je dossier staat dat je al heel wat zomers vakantiewerk op campings hebt gedaan. Dat baantje van anderhalf jaar geleden op een Franse camping gaf de doorslag.'

'Wat is het dan voor organisatie?' wil ik weten.

'Ze bemiddelen tussen jongeren die vakantiewerk zoeken in Frankrijk en campings in Frankrijk die personeel zoeken.'

Er gaat een lichtje bij me branden. 'Bedoelt u GoFrench?'

Meneer Zwart kijkt me verrast aan. 'Inderdaad. Ken je die organisatie?'

'Alleen weleens van gehoord.'

Hij knikt goedkeurend. 'Dus, wat zeg je ervan?'

'Maar waarom ik? O, die vraag had ik net al gesteld. Sorry, ik ben een beetje in de war.'

Hij glimlacht. 'Geeft niks, hoor, ik snap dat ik je er een beetje mee overval. Maar om nogmaals antwoord op je vraag te geven: omdat je al werkervaring hebt in de toeristische sector. Tijdens de bijeenkomsten die GoFrench organiseert, delen jongeren hun eigen ervaringen met jongeren die vakantiewerk in Frankrijk willen gaan doen.'

Ik zucht. Ja, over mijn vakantiebaan op camping Le Ciel Bleu anderhalf jaar geleden kan ik urenlang vertellen. Alleen al de naam

van de camping roept allerlei gevoelens bij me op. Fijne en helaas ook minder fijne.

‘Daarnaast mag je ook helpen bij het organiseren van die bijeenkomsten.’

‘Klinkt heel tof.’

Meneer Zwart knikt.

‘En wanneer zou ik daar dan heen gaan?’

‘Over twee weken.’ Hij glimlacht.

‘Twee weken?!’ Ik voel paniek opborrelen. ‘Maar hoe krijg ik daar woonruimte en hoe...’

Meneer Zwart steekt zijn hand op. ‘Dat komt allemaal goed, Babet. Alles wordt geregeld. Je hoeft alleen maar ja te zeggen en in de trein te stappen. Dat is alles.’

Ik kan het nog steeds niet geloven. Alle informatie stuitert door mijn hoofd. Ik naar Parijs, een heel trimester lang, over twee weken. Hoe dan?

Meneer Zwart praat verder. ‘Het is echt een unieke kans, die maar weinig studenten krijgen.’

‘Snap ik.’

‘Dus je doet het?’

‘Moet ik daar nu al antwoord op geven?’

‘Nee, maar het liefst wel zo snel mogelijk.’

Ik haal opgelucht adem. Zo’n beslissing wil ik niet in mijn eentje nemen. ‘Morgenmiddag laat ik het u weten, oké?’

Meneer Zwart knikt. ‘Helemaal goed, succes met plussen en minnen!’

Ik steek mijn duim op en verlaat het kantoor.

*De trein mindert vaart.
Ik voel een lichte kriebel in mijn buik;
dertig procent spanning, zeventig procent
onwijs veel zin. Wanneer ik uit het raam kijk,
zie ik een prachtig wit gebouw boven de daken
uitsteken: dat moet de Sacré-Cœur zijn!*

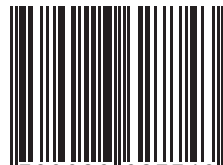
Babet krijgt tijdens het eerste jaar van haar studie de kans om stage te lopen in niets minder dan... Parijs! Eerst twijfelt ze, maar dan besluit ze ervoor te gaan. Ze komt terecht in een groot huis, waar ze meteen vier leuke meiden leert kennen. Op Babets stageplek loopt alles minder soepel. Ze mag alleen maar saaie klusjes doen, tot ze besluit daar zélf verandering in te brengen. Ondertussen loopt ze bij een event letterlijk een oude bekende tegen het lijf. Maar of ze daar nu blij mee is...

Weerzien in Parijs is het tweede deel in de BABET-serie. Eerder verscheen *Alleen in films*.

KokBoekencentrum.nl
UITGEVERS | UTRECHT

ISBN 9789026627743 NUR 284

9 789026 627743 >